

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202761
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618202761.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, vo veci starostlivosti o maloletého X. S. O., narodeného XX. XX. XXXX, maloletej B. E., narodenej XX. XX. XXXX a maloletej J. E., narodenej XX. XX. XXXX, všetky t.č. v P. P. W., P. XX, XXX XX V., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny J., odbor sociálnych vecí a rodiny J., deti matky B. E., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Q. J. a maloletý X. S. O. - dieťa otca X. O., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Q. J., t.č. L. - S., W. XX, XXX XX O. O.; (otec maloletej B. E. a maloletej J. E. neuvedený), o zrušenie ústavnej starostlivosti, o odvolaní otca maloletého X. S. O. proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/31/2018-34 z 25. októbra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec vo výrokoch, ktorými zmenil uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 22PPOm/1/2018-7 zo dňa 06. 04. 2018 (správny dátum má byť zo dňa 26. 04. 2018 - poznámka odvolacieho súdu) a zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletým X. S. O., nar. XX. XX. XXXX (časť I. výroku), zveril maloletého X. S. O., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky B. E., nar. XX. XX. XXXX, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku (časť II. výroku), otcovi X. O. uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého X. S., nar. XX. XX. XXXX výživným v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nepnoleté, nezaopatrené dieťa, podľa osobitného zákona, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku (III. výrok), nariadil nad maloletým X. S. O., nar. XX. XX. XXXX dohľad v trvaní jedného roka (časť IV. výroku) a v závislom výroku o trovách konania (V. výrok) z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Odvolanie otca maloletého X. S. O. proti výrokom rozsudku Okresného súdu Lučenec, ktorými zmenil uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 22PPOm/1/2018-7 zo dňa 06. 04. 2018 (správny dátum má byť zo dňa 26. 04. 2018 - poznámka odvolacieho súdu) a zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletou B. E., narodenou XX. XX. XXXX a maloletou J. E., narodenou XX. XX. XXXX (časť I. výroku), zveril maloletú B. E., narodenú XX. XX. XXXX a maloletú J. E., narodenú XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky B. E., nar. XX. XX. XXXX, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku (časť II. výroku), nariadil nad maloletou B. E., narodenou XX. XX. XXXX a maloletou J. E., narodenou XX. XX. XXXX, dohľad v trvaní jedného roka (časť IV. výroku), o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 25. 10. 2018 zmenil uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 22PPOm/1/2018-7 zo dňa 06. 04. 2018 (správny dátum má byť zo dňa 26. 04. 2018 - poznámka odvolacieho súdu) a zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletým X. S. O., nar. XX. XX. XXXX, maloletou B. E., nar. XX. XX. XXXX a maloletou J. E., nar. XX. XX. XXXX (I. výrok); zveril maloletého X. S. O., nar. XX. XX. XXXX, maloletú B. E., narodenú XX. XX. XXXX a maloletú J. E., narodenú XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky B. E., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „matka“), počnúc dňom

právoplatnosti rozsudku (II. výrok); uložil otcovi X. O. (ďalej aj „otec maloletého X. S. O.“) povinnosť prispievať na výživu maloletého X. S., nar. XX. XX. XXXX výživným v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nepnoleté, nezaopatrované dieťa, podľa osobitného zákona, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku (III. výrok). Súd prvej inštancie ďalej nariadil nad maloletými deťmi, X. S. O., nar. XX. XX. XXXX, B. E., nar. XX. XX. XXXX a J. E., nar. XX. XX. XXXX dohľad v trvaní jedného roka (IV. výrok). O náhrade trov konania prvoinštančný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (V. výrok). Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že matka podala návrh na zrušenie ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi. Návrh matka odôvodnila tým, že maloleté deti boli zverené do ústavnej starostlivosti z dôvodu, že prišla o bývanie a nevedela deťom zabezpečiť starostlivosť. Aktuálne sa jej životné podmienky zmenili, spolu s druhom Q. O. a ich spoločnou dcérou bývajú u rodičov druhu. Po vyliečení jej druhu, ktorý utrpel úraz, sa chcú vrátiť do E., kde má prácu a maloletým deťom vie zabezpečiť lepšie životné podmienky a do budúcnosti im chce zabezpečiť všetky potreby, výchovu a zdravý fyzický a psychický vývin.

Podľa kolízneho opatrovníka, ktorý prešetril pomery u matky, je v záujme maloletých detí, aby vyrastali spolu s matkou. Matka býva v spoločnej domácnosti s druhom, kde majú k dispozícii dve izby, kuchyňu a kúpeľňu a maloleté deti budú mať k dispozícii jednu izbu. Kolízny opatrovník navrhol nariadiť dohľad nad maloletými deťmi na obdobie jedného roka.

Súd prvej inštancie konštatoval, že otec sa nezúčastnil pojednávania, preto pojednával v jeho neprítomnosti.

Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ustanovenia § 54 ods. 2, § 55 ods. 1, 3, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 37 ods. 1, 2, 6, 7 Zákona o rodine.

Súd prvej inštancie uviedol: „Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami súd zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletými deťmi a tieto zveril do starostlivosti matky, ktorá má v súčasnej dobe vytvorené vhodné podmienky na to, aby vedela zabezpečiť starostlivosť o ne. Zároveň určil vyživovaciu povinnosť otcovi maloletého X. S. len vo výške 30 % zo sumy životného minima, nakoľko sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ale jeho zákonná povinnosť platiť výživné na syna mu naďalej trvá. Vzhľadom na tú skutočnosť, že maloleté deti boli už dvakrát umiestnené v detskom domove, je potrebné opätovne dlhodobjšie sledovať plnenie rodičovských povinností zo strany matky a tým predísť opätovnému vyňatiu maloletých detí z biologickej rodiny a ich umiestneniu v zariadení, preto bolo nariadené aj výchovné opatrenie, ktoré bude súd sledovať v súčinnosti s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny.“

O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal včas otec maloletého X. S. O. odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil s tým, aby maloleté deti boli naďalej umiestnené v detskom domove, kde majú zabezpečený „normálny“ život a starostlivosť. Zdôraznil, že súd prvej inštancie rozhodol bez jeho prítomnosti, pričom nemal možnosť sa vyjadriť k veci. Na pojednávanie sa nemohol dostaviť z objektívnych dôvodov, pretože je vo výkone trestu odňatia slobody, a preto nemohol svojvoľne opustiť ústav na výkon trestu odňatia slobody a dostaviť sa na súdne pojednávanie. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa s posudzovanou vecou zaoberal len povrchne. Neskúmal, či matka spĺňa predpoklady pre riadnu starostlivosť pre maloleté deti. Poukázal na to, že matka je silná narkomanka, ktorá pre drogy vie urobiť „čokoľvek“. Maloleté deti chce do svojej osobnej starostlivosti len kvôli finančnému príjmu v podobe prídavkov na deti, pričom finančné prostriedky by použila na nákup drog. Podľa jeho názoru matka je „ženou ľahkých mravou,“ nevie zabezpečiť riadnu výchovu a starostlivosť o maloleté deti. Súd prvej inštancie sa nezaoberal ani tým, že matka maloleté deti v minulosti týrala, zhasínala cigaretové ohorky na ich telách. Matka nikdy dlhodobo nepracovala a v prípade, ak by si našla prácu, tak by bývala na ubytovni, kde by maloleté deti nemali vytvorené vhodné prostredie pre ich výchovu a zdravý psychický a fyzický vývin. Zdôraznil, že trvá na svojom výsluchu a taktiež na výsluchu jeho matky.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého X. S. O. uviedol, že matka pred súdnym pojednávaním bývala na adrese J., D. č. XX, kde mala vytvorené podmienky pre návrat maloletých detí do rodinného prostredia. Po pojednávaní sa matka so svojím druhom Q. O. a maloletou Q. D. O. odsťahovala z uvedenej adresy a momentálne býva v J., na ulici B. č. X. P. 15. 01. 2019 vykonal sociálne šetrenie v domácnosti matky, kde bolo zistené, že matka býva v podnájme. K dispozícii má

jednu miestnosť, kde sa nachádza rozťahovací gauč, malá kuchynská skrinka s dresom, chladnička, elektrický sporák s rúrou, kachle na kúrenie, stôl, kreslo televízor a malé skrinky. V uvedenej miestnosti matka zatiaľ nemala zabezpečené lôžko pre maloleté deti nachádzajúce sa v P. P. V.. Z vyjadrenia detského domova vyplynulo, že matka maloleté deti osobne v detskom domove od ich umiestnenia ani raz nenavštívila. Často sa ale telefonicky informovala ohľadne maloletých detí a telefonovala maloletým deťom. Z vyjadrenia maloletého X. S. a maloletej B. vyplynulo, že maloleté deti sa nechcú vrátiť k matke kvôli dlhodobému odlúčeniu a neudržiavaniu osobného kontaktu s nimi. Detský domov taktiež mal obavy, či matka starostlivosť o maloleté deti zvládne. Zdôraznil, že X. O., ktorý podal odvolanie proti rozsudku prvoinštančného súdu, je otcom len maloletého X. S.. U maloletých detí B. a J. otcovstvo zatiaľ nebolo určené. Podľa jeho názoru zrušenie ústavnej starostlivosti, event. ponechanie detí v ústavnej starostlivosti bez súrodencov by nebolo v záujme maloletých detí. Vzhľadom na uvedené kolízny opatrovník navrhol, aby k zrušeniu ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi predchádzala dlhodobější prevencia, aktívna pomoc, sociálna práca s rodinou zameraná sa na sanáciu rodinného prostredia tak, aby bolo zjavné, že maloleté deti budú vyrastať v bezpečnom rodinnom prostredí. Opätovne zdôraznil, že matka maloleté deti nikdy nebola navštíviť osobne v detskom domove. Pre maloleté deti je dôležité, aby boli uvoľnené do domácnosti matky na krátkodobé pobyty, napr. počas prázdnin, kedy by sa preukázalo, či matka zvládne zabezpečiť maloletým deťom adekvátnu starostlivosť.

4. Matka sa k odvolaniu otca maloletého X. S. O. nevyjadřila.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom odvolaním § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch týkajúcich sa maloletého X. S. O. (časť I. výroku, časť II. výroku, III. výrok, časť IV. výroku) a v závislom výroku (V. výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/ CSP zrušil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd odvolanie otca maloletého X. S. O. voči výrokom rozsudku prvoinštančného súdu týkajúcim sa maloletej B. E. a maloletej J. E. (časť I. výroku, časť II. výroku, časť IV. výroku) podľa ustanovenia § 386 písm. b/ CSP odmietol.

6. Podľa ustanovenia § 67 CMP na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníkov, ktoré im poskytuje Civilný sporový poriadok a Civilný mimosporový poriadok. O procesnú vadu ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva.

8. Primárnou povinnosťou súdu v civilnom procese je postupovať tak, aby bola zaistená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že okresný súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 25. 10. 2018 o 8.30 hod.. Otcovi maloletého X. S. O. bolo predvolanie na pojednávanie na deň 25. 10. 2018 vrátane návrhu matky na začatie konania doručené dňa XX. XX. XXXX na adresu L. - S., W. č. XX, XXX XX O. O. s tým, že je nevyhnutné vykonať jeho výsluch (č.l. 16, 19-20 spisu).

10. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie neumožnil otcovi maloletého X. S. O. vyjadriť sa k návrhu matky, pretože s doručením návrhu na začatie konania ho nevyzval, aby v lehote určenej súdom prvej inštancie sa písomne vyjadril k návrhu na začatie konania, označil dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení (§ 2 ods. 1, § 34 CMP, § 167 ods. 2 CSP)

11. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie otca maloletého X. S. O., t.j. osobu vo výkone trestu odňatia slobody, síce predvolal prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, avšak bez žiadosti o jeho predvedenie, a to v rozpore s ustanovením § 47 ods. 2, veta prvá Vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „vyhláška“).

12. Zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 25. 10. 2018 vyplýva, že na pojednávaní bola prítomná matka a kolízny opatrovník s tým, že prvoinštančný súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti otca, pričom prvoinštančný súd na pojednávaní vo veci meritórne rozhodol, a to po výsluchu matky a kolízneho opatrovníka (č.l 32-33 spisu).

13. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie neumožnil otcovi maloletého X. S. O. vyjadriť sa k návrhu matky, predniesť svoje návrhy, doplniť svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, keďže nepožiadaval o jeho predvedenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody na pojednávanie dňa 25. 10. 2018, eventuálne nepožiadaval dožiadaný súd o vykonanie jeho výsluchu priamo v ústave na výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 68 vyhlášky.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil právo otca maloletého X. S. O. na spravodlivý proces, keďže v rozpore čl. 48 ods. 2 Ústavy SR otcovi maloletého X. S. O. neumožnil, aby sa vec prerokovala v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom..

15. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že maloletý X. S. O. bol okrem iných rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 21P/28/2017-34 zo dňa 17. 05. 2017 zverený do osobnej starostlivosti matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku (II. výrok) s tým, že otcovi X. O., nar. XX. XX. XXXX bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého X. S., nar. XX. XX. XXXX výživným v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté, nezaopatrené dieťa, podľa osobitného zákona (III. výrok) a takto určené výživné bol otec povinný posilať vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku (IV. výrok).

16. Následne Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 22PPOm/1/2018-7 zo dňa 26. 04. 2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletého X. S. O., nar. XX. XX. XXXX dočasne zveril do starostlivosti P. P. V..

17. Odvolací súd konštatuje, že ak súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 25. 10. 2018 zmenil uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 22PPOm /1/2018-7 zo dňa 06. 04. 2018 (správny dátum má byť zo dňa 26. 04. 2018 - poznámka odvolacieho súdu) a zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletým X. S. O., nar. XX. XX. XXXX (časť I. výroku); zveril maloletého X. S. O., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky B. E., nar. XX. XX. XXXX , počnúc dňom právoplatnosti rozsudku (časť II. výroku); uložil otcovi X. O. povinnosť prispievať na výživu maloletého X. S., nar. XX. XX. XXXX výživným v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté, nezaopatrené dieťa, podľa osobitného zákona, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku (III. výrok), nepostupoval správne, pretože ak nad maloletým X. S. O. bola neodkladným opatrením dočasne nariadená ústavná starostlivosť, a to uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 22PPOm /1/2018-7 zo dňa 26. 04. 2018 a v prípade, ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, mal prvoinštančný súd v zmysle ustanovenia § 334 CSP zrušiť neodkladné opatrenia, avšak nebol dôvod opätovne zveriť maloletého X. S. O. do osobnej starostlivosti matky a ukladať otcovi X. O. povinnosť prispievať na výživu maloletého X. S. O. výživným, keďže žiadnym súdnym rozhodnutím nebol zmenený rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 21P/28/2017-34 zo dňa 17. 05. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 06. 2017, ktorým bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletému X. S. O..

18. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd ďalej nezistil náležitým spôsobom, či matka vie reálne zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého X. S. O., pričom z obsahu spisu vyplynulo, že matka od dočasného umiestnenia maloletého v P. P. W. o maloletého X. S. O. neprejavila skutočný záujem, keďže od 26. 04. 2018 ho nebola navštíviť ani raz a maloletý je s ňou (v sporadickom) telefonickom kontakte. Ani z výsluchu matky na pojednávaní dňa 25. 10. 2018 nie je možné vyvodiť, akým spôsobom by matka zabezpečovala zvýšenú starostlivosť o maloletého (vrátane zdravotnej starostlivosti), jeho výchovu, keďže na pojednávaní sa matka vyjadrovala len k bytovým podmienkam.

19. Z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania taktiež nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie zaoberal všetkými aspektami, na základe ktorých by mohol jednoznačne ustáliť splnenie podmienok pre zrušenie neodkladného opatrenia. V posudzovanej veci nie je možné ani bez akýchkoľvek pochybností určiť, že starostlivosť (vrátane zdravotnej), výchova, školská dochádzka maloletého, ktorý navštevuje X. ročník základnej školy, bude zabezpečená v lepších podmienkach, lepšou starostlivosťou zo strany matky, než ako sú zabezpečené v P. P. W..

20. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch týkajúcich sa maloletého X. S. O. (časť I. výroku, časť II. výroku, III. výrok, časť IV. výroku) a v závislom výroku (V. výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/ CSP zrušiť, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Úlohou súdu prvej inštancie bude nariadiť súdne pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov s tým, že otca predvolá prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody so žiadosťou o jeho predvedenie v súlade s ustanovením § 47 ods. 2, veta prvá vyhlášky, vykoná výsluch otca, matky a kolízneho opatrovníka, zistí aktuálne pomery účastníkov, komplexne posúdi existenciu aspektov (objektívnych, subjektívnych) pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletého zo strany matky a v prípade, ak v záujme maloletého je nariadenie ústavnej starostlivosti, prihliadne na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

22. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa ustanovenia § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

24. Z obsahu odvolania odvolací súd zistil, že otec maloletého X. S. O. podal odvolanie i voči výrokom rozsudku prvoinštančného súdu týkajúcim sa maloletej B. E. a maloletej J. E. (časť I. výroku, časť II. výroku, časť IV. výroku), ku ktorým v čase rozhodovania prvoinštančného súdu nebolo právoplatným rozhodnutím súdom určené jeho otcovstvo.

25. Na základe uvedených skutočností odvolací súd konštatuje, že otec maloletého X. S. O. nie je účastníkom (odvolacieho) konania týkajúcich sa maloletej B. E. a maloletej J. E., preto odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako odvolanie otca maloletého X. S. O. voči výrokom rozsudku prvoinštančného súdu týkajúcim sa maloletej B. E. a maloletej J. E. (časť I. výroku, časť II. výroku, časť IV. výroku) podľa ustanovenia § 386 písm. b) CSP odmietnuť, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

26. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

27. Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku prvoinštančného súdu týkajúce sa maloletej B. E. a maloletej J. E. (časť I. výroku, časť II. výroku, časť IV. výroku) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

28. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).